

Biskop Marianne Gaardens tale til provst Johannes Kruse Kristensen ved provstekreering i Maribo Domkirke den 13. juni 2018

Kære Johannes

Som ny provst sætter du dit fodaftryk på provstiet. Der vil være spor, du blot skal følge, veje som allerede er betrådt, men det vil også være nødvendigt, at du baner nye veje. For Folkekirken er hele tiden i bevægelse, og evangeliet finder hele tiden nye udtryksmåder.

Du skal være med til at sætte de bedste rammer for at dét, som i bund og grund er den store sammenhæng, alle forandringer, og udviklingstendenser til trods.

Her tænker jeg naturligvis på den sammenhæng, der er givet os med evangeliet om Jesus Kristus, og som skal forkyndes så mennesker i vores samtid hører, berøres og bevæges af det.

Du skal føre tilsyn, hvilket indebærer, at du skal se til, at tingene hænger sammen, at det går rimeligt for sig. Men modstå fristelsen til at lade det være ensbetydende med fastholdelse af tingenes tilstand, trækning af streger i sandet, og rigid iagttagelse af gældende regler.

Tænk nærmere på tilsyn som tilskyndelse, inspiration og konstruktiv samtale, hvor du indgyder de forskellige præster og menighedsråd mod, vilje og den rette ånd. Netop pga. den folkekirkelige forskellighed, er regel nr. et for provster: respekt, ydmyghed og lydhørhed overfor forandringer.

Der vil være et behov for konstant at justere, manøvrere og tænke kreativt for at få ender til at nå sammen – også på tidspunkter, hvor du troede, du skulle noget andet. Så skal der i stedet lyttes, forhandles og træffes beslutninger.

Du får ikke altid får roser for dine anstrengelser. I hvert fald vil det være roser med torne. Tilsynet, som du er betroet, og de beslutninger det fordrer, kan fremkalde utilfredshed fra dem, der ikke fik deres ønsker opfyldt.

Ofte er der store følelser på spil. For mennesker investerer vitterlig deres hjerteblod i deres lokale kirke – og det er netop mørtlen i vores folkekirke. Det skal anerkendes, selvom man byder deres vilje trods.

Om det er nemt? Nej – overhovedet ikke, og det har du allerede opdaget. At være provst er for så vidt at bevæge sig ud i den folkekirkelige virkelighed uden manual, men i tillid til, at der er én, der arbejder med.

Så hav hele tiden fokus rettet på opgaven, hvordan evangeliet bedst muligt kan formidles i vores samtid. Det er ikke gjort ved stædigt at holde fast ved rammerne, eller, for den sags skyld, ved at blæse på dem, men ved hele tiden at være åben, lydhør og samarbejde med de menigheder, menighedsråd og præster du er sat i blandt.

Dit privilegium er det, som alle vi præster deler, at skulle udbrede evangeliet om ham, der banede en ny vej for os, så vi mennesker i dag kan følge i hans spor.

Det ved jeg, at du kan kære Johannes.

På din måde. I dit provsti i vores stift.

Gud være med dig og bistå dig i dit kald.